

чаше плодетѣ, а на вишнитѣ вадѣше кокичкитѣ. Въ единъ часъ жената на пазача ѝ донасяше обѣдъ. Когато горилата живѣеше въ моето здание — говори директорътъ на зоологическата градина — съ голѣмо нетърпение дочакваше часъ на обѣда. Силно се вълнуваше, когато азъ закъснѣвахъ за обѣдъ, а когато звънецътъ обаждаше моето пристигане, маймуната сама отваряше вратата. Карахъ горилата сама да донася чиния за себе си. Тя твърде ловко държеше лъжицата. Когато надзорътъ надъ нея отслабваше, тя веднага пяхаше муцуната си въ чинията. Отъ всичко най-много обичаше тлъста кокошка. Следъ обѣдъ обичаше да си отпочива и, следъ часъ и половина сънь, отново почваше да играе.

За следобѣдна закуска ѝ се даваха плодове, а вечеръ — млѣко или чай съ хлѣбъ и масло. Въ 9 часа лѣгаше да спи. Много обичаше да спи съ пазача, като го пригрѣщаше и поставяше главата си върху рамото му. Спѣше спокойно и се събуждаше на другия день въ 8 часа. Често боледуваше, и презъ това време лесно се сърдѣше. Опитала единъ пѣтъ горчивината на хинина, тя всѣкога, когато искаха да ѝ дадатъ отъ него, закриваше си главата съ одеялото.

